

*Geloof niet wat je ogen je vertellen
Alles wat je ziet is begrensd
Leer met je gevoel kijken, ontdek
wat je eigenlijk allang weet,
en ook jij zult leren vliegen*

Een dankbare en blijvende herinnering aan

Jan Kamphuis

Hij werd op 10 juni 1950 in de Lutte geboren. Bijna 29 jaar was hij getrouwd met Ellie Kamphuis-Nowee. Op 30 mei 2000 overleed hij nog onverwachts, na een ernstige ziekte. We hebben hem op 5 juni, na de Uitvaartviering in de Maria Geboortekerk te Losser, te ruste gelegd op het R.K. kerkhof.

Het is nog onbegrijpelijk dat we zo vroeg afscheid moeten nemen van Jan. Hij laat een grote leegte achter bij allen die hem dierbaar waren, maar in hun hart zal hij blijven voortleven. Zijn gezin stond bij hem op de eerste plaats. Altijd stond hij klaar voor zijn vrouw Ellie en de kinderen. Zichzelf cijferde hij daarbij weg.

Maar ook de collega's op het werk bij de Firma Temmink zullen hem missen. Ook al kon hij zijn werk als vrachtwagenchauffeur niet meer doen, hij was er voor allerlei werk wat er te doen was. Hij heeft zich ook ingezet voor de personeelsvereniging.

Als lid van de V.V.N. heeft hij ook veel gedaan voor de verkeersveiligheid, met name voor kinderen in het verkeer. Hij was trots op zijn goede relatie met de politie.

En dan was hij nog voorzitter van de werkgroep 't Rot. In die hoedanigheid heeft hij veel gedaan en betekend voor de bewoners in de buurt, waar hij zelf bijna zijn leven lang woonde.

Hij kreeg in zijn leven veel te kampen met gezondheidsklachten. Maar hij vocht ertegen en zette door ondanks alles. Hij was ook een man die niet stil kon zitten. Ook toen hij een jaar geleden te horen kreeg dat hij ongeneeslijk ziek was, klaagde hij niet. Met zijn humor, die hij tot het laatst behield, beurde hij anderen op. Hij hield zo van gezelligheid, van mensen om hem heen. Zo wist hij in zijn leven veel warmte en liefde te geven. De vakanties naar Oostenrijk waren voor hem ontzettend belangrijk, daar deed hij weer nieuwe energie op. Ook hield hij van muziek en zo speelde hij op zijn accordeon en zijn orgeltje. Jan zal bij velen, die hem hebben leren kennen als een sociaal en fascinerend mens, veel indruk achterlaten.

Gelovig als hij was, was hij ervan overtuigd dat de dood hem niet kon scheiden van zijn dierbaren. Hij zal hen nabij blijven en alle belangrijke gebeurtenissen in hun leven blijven volgen.

Jan, papa bedankt voor alles wat je voor ons deed. Je was een geweldige man en vader. We vergeten je nooit. Rust nu in de Vrede en de Vreugde van God!

We zijn dankbaar voor uw medeleven, betoond tijdens de ziekte en na het overlijden van Jan.

Ellie Kamphuis-Nowee
Jan en Simone
Bianca en Wim